Geweld tegen vrouwen binnen de islam

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ
حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ
أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا

Soera 4:34

Partij voor de Vrijheid
Maart 2013

"Why do the human rights activists ignore their suffering as though they do not even exist? Why isn't the cry of these millions of women heard, and why isn't it answered by anyone, anywhere? Why? Why? Why?"[1]

Wajeha al-Huwaider

[1] Wilders, G. (2012) Marked For Death. Islam's War Against the West and Me. Washington: Regnery Publishing.

Inhoud

Inleiding

Met de massa-immigratie van de afgelopen decennia deed ook de islam zijn intrede in onze samenleving. En dat betekende de komst van een, aan ons, wezensvreemde levensbeschouwing. Westerse waarden zoals individuele vrijheid, vrijheid van meningsuiting, de scheiding tussen kerk en staat en gelijkheid van man en vrouw zijn verworvenheden die binnen de islam niet bestaan. Door de groeiende invloed van de islam op onze samenleving komen die vrijheden onder druk te staan. Toenemend geweld tegen homo's, censuur, islamitisch antisemitisme, ernstige bedreigingen aan het adres van politici en zelfs een moord op een islamcriticus.

Maar niet alleen de niet-islamitische wereld wordt geconfronteerd met het excessieve geweld en de drang van de islam om vrijheden in te perken. Ook binnen de islam zijn geweld en onderwerping het adagium. De grootste slachtoffers zijn vrouwen. En in plaats dat de Nederlandse overheid keihard inzet op het tegengaan van de islamisering, de bestrijding van dit geweld en deze vrouwen oproept de islam de rug toe te keren, is er gebogen en faciliteerde men absurde projecten als gescheiden inburgering, gescheiden zwemlessen en zelfs gescheiden theatervoorstellingen. Buigen, wegkijken of deze vrouwen aan hun lot overlaten – zoals politiek-correct Nederland doet - vormt geen oplossing.

De vrouw is binnen de islam een inferieur wezen dat op talloze manieren wordt achtergesteld ten opzichte van de man. 'Kindhuwelijken', uithuwelijking, anti-vrouwengeweld, opsluiting en afscherming van de buitenwereld, eergerelateerd geweld, gedwongen seks en genitale verminking zijn geweldsvormen waar grote groepen islamitische vrouwen mee te maken hebben. Binnen de islam wordt geweld tegen vrouwen niet alleen gelegitimeerd, het wordt zelfs opgedragen.

De geringe aandacht voor de erbarmelijke positie van de vrouw binnen deze ideologie en de nog steeds dominante, politiek-correcte houding bij bestuurders, om geweld tegen vrouwen binnen de islam los te koppelen van de islam, heeft de PVV-fractie in de Tweede Kamer er toe gebracht deze nota op te stellen.

In dit schrijven zal een weergave worden gegeven van de positie van de vrouw binnen de islam in relatie tot geweld. Door de islamitische bronnen te laten spreken zien we dat de eindeloos herhaalde bewering dat bovengenoemde misstanden geen enkel verband houden met de islam, niet gestoeld is op de realiteit. De islam legitimeert geweld tegen vrouwen en schrijft dit zelfs voor. Daar zit de kern van het probleem. Uit verschillende onderzoeken blijkt overigens dat dit geweld (o.a. gedwongen isolement, eergerelateerd geweld en genitale verminking) ook in Nederland veelvuldig voorkomt.

Willen wij dat deze ellende structureel ophoudt te bestaan in Nederland, dan zullen moslima's zich dienen te bevrijden uit de gevangenis van het islamitisch geweld en te kiezen voor vrijheid.

G. Wilders (Fractievoorzitter Partij voor de Vrijheid)
J.J. van Klaveren (Kamerlid Partij voor de Vrijheid)

Den Haag, maart 2013

1. Vrouwen en geweld binnen de islam

In het onlangs verschenen rapport 'Dichter bij elkaar?' van het Sociaal Cultureel Planbureau, lezen we dat meer dan 80% van de autochtonen vindt dat moslimvrouwen te weinig vrijheden hebben.[2] Dat politiek-correcte bestuurders en 'intellectueel' Nederland heel anders aankijken tegen het verband tussen de islam en onvrijheid en geweld, blijkt onder andere uit het bagatelliseren van de rol van de islam of zelfs de weigering om de islam te noemen, als oorzaak van verschrikkingen zoals kindhuwelijken, uithuwelijking, eergerelateerd geweld, anti-vrouwengeweld en opsluiting van vrouwen, die we binnen islamitische gemeenschappen zien.

Zo gaf staatssecretaris Teeven op 7 januari 2013 antwoord op de volgende vraag: 'Erkent u dat er een verband bestaat tussen in Nederland gepleegde eerwraken en de massa-immigratie uit voornamelijk islamitische landen?' Zijn antwoord was 'nee'.[3] Dat dit antwoord niet gestaafd lijkt door cijfers van de politie is terug te lezen in de paragraaf over de situatie in Nederland. Maar niet alleen in bestuurlijke kringen bestaat er angst om expliciet de islam aan te wijzen als oorzaak van de bovenbeschreven misstanden. Ook 'intellectuelen' lijken bevreesd de vinger op de zere plek te leggen. Zo schreef columnist Nausica Marbe al eens in een column dat islamdeskundige Maurits Berger huwelijksdwang maar een onzinterm vindt en een verbod op dergelijke praktijken zelfs ongewenst.[4] Zij noemde hem een leunstoeldenker. Wellicht dat het gegeven dat de (leun/leer)stoel van de heer Berger betaald wordt door de sultan van Oman[5] een rol speelt in zijn weigering om islamitisch geweld tegen vrouwen serieus te nemen.

Ook op Europees niveau wordt ontkend dat eerwraak en eergerelateerd geweld binnen de islam iets te maken zou kunnen hebben met de islamitische leer: "Honour killing is often mistakenly believed to be (…) a practice condoned by islam."[6] Dat het geweld tegen deze vrouwen weldegelijk gelegitimeerd en zelfs opgedragen wordt vanuit de islam, wordt bij een nadere analyse van de islamitische bronnen als snel zichtbaar.

Islamitische bronnen

Naast de koran vormen de Hadith binnen de islam een primaire bron. De Hadith zijn overleveringen van uitspraken en handelingen (soenna) van Mohammed (onder andere opgeschreven door Buchari, Muslim en Dawoed). Mohammed's daden en leringen zijn volgens de islam nastrevenswaardig, een perfecte leidraad. Hij is immers het door Allah gegeven voorbeeld van hoe de mens dient te leven. Gehoorzaamheid aan zijn boodschap is een plicht. De koran (soera 33:36) stelt:

---

[2] Huijnk, W en J. Dagevos (2012) Dichter bij elkaar? De sociaal-culturele positie van niet-westerse migranten in Nederland. Den Haag: Sociaal Cultureel Planbureau.
[3] Brief aan de Tweede Kamer, 2013Z00042.
[4] http://www.volkskrant.nl/vk/nl/6250/Nausicaa-Marbe/article/detail/3274966/2012/06/22/Leunstoeldenkers-die-eventjes-die-Wilders-aanhang-de-mond-willen-snoeren-Alsof-het-daarom-gaat.dhtml
[5] http://www.leidenuniv.nl/nieuwsarchief2/2044.html
[6] Europees Parlement (2007) Honour killing - its causes and consequences, p. 9.

“En het betaamt de gelovige man of vrouw niet, wanneer Allah en Zijn boodschapper over een zaak hebben beslist, dat er voor hen een keuze zou zijn in die zaak. En wie Allah en Zijn boodschapper niet gehoorzaamt, is zeker klaarblijkelijk afgedwaald.”

En in soera 4:80 lezen we: “Wie de boodschapper gehoorzaamt, gehoorzaamt inderdaad Allah en wie zich afkeert tot hen hebben wij u niet als bewaker gezonden.”

Mohammed geeft dus de boodschap van Allah weer. Ook met betrekking tot de vrouw. En gezien het feit dat Mohammed geen boodschap verkondigde van vrijheid en gelijkheid, zijn dit ook geen waarden die we terug zien in de islam als het gaat over de vrouw. In deze levensbeschouwing zijn vrouwen niet gelijk aan mannen, staan ze op hetzelfde niveau als honden en ezels, wordt de intelligentie van vrouwen niet erkend, dienen vrouwen te allen tijde en op elke wijze seksueel klaar te staan voor hun man, is het huwen van minderjarigen en zelfs het hebben van seks met kinderen toegestaan, mogen vrouwen worden geslagen als de man opstandigheid vreest en in rechtszaken en erfkwesties staat één man gelijk aan twee vrouwen. Tevens is het vrouwen in principe niet toegestaan zonder toestemming het huis te verlaten en mag er (de eerste keer) slechts getrouwd worden als er toestemming is van haar voogd (primair de vader). Kindhuwelijken, uithuwelijking, genitale verminking, anti-vrouwengeweld en zelfs opsluiting van de vrouw zijn binnen de islam direct terug te voeren op de kern: de koran en de Hadith. Hieronder volgen enkele voorbeelden van soera's (hoofdstukken uit de koran) en Hadith die zojuist genoemde misstanden vanuit de islam legitimeren en zelfs opdragen.

<u>Hadith</u>

Buchari (1:6:301):

Abu Said Al-Khudri heeft overgeleverd: (…) “Hij (Mohammed) zei, “Is de getuigenis van twee vrouwen niet gelijk aan de getuigenis van een man?” Zij (een groep vrouwen) antwoorden dat dit zo was. Hij (Mohammed) zei: “Dit komt door een tekortkoming in haar intelligentie.” (…)

Buchari (1:9:490):

Aisha heeft overgeleverd: “Voor mijn tijd werden feiten genoemd die het gebed annuleren. Zij zeiden, "Het gebed wordt geannuleerd door een hond, een ezel en een vrouw (wanneer zij vóór mensen die aan het bidden zijn passeren)." Ik zei, "Je hebt ons (de vrouwen) tot honden gemaakt. Ik zag de profeet bidden terwijl ik op mijn bed lag tussen hem en de Qibla (richting Mekka). Wanneer ik iets nodig had, glipte ik weg omdat ik niet naar zijn gezicht wilde kijken.”

Buchari (5:58:236):

Hisham's vader heeft overgeleverd: Chadidja stierf drie jaar voor de profeet vertrok naar Medina. Hij bleef daar ongeveer 2 jaar en toen trouwde hij Aisha toen zij een meisje was van 6 jaar oud, en hij consumeerde het huwelijk toen zij 9 jaar oud was.”

Abu-Dawud (11:2078):

Aisha vertelde dat de Apostel van Allah zei: “Het huwelijk van een vrouw die trouwt zonder instemming van haar voogd(en) is ongeldig.” (…)

Bayhaqi, (14490):

Ibn 'Umar heeft overgeleverd: er kwam ooit een vrouw naar de profeet en vroeg hem naar de rechten van een man ten opzichte van zijn vrouw. Hij antwoordde: “ze dient zijn huis niet zonder zijn toestemming te verlaten.”

Buchari (1763):

Sayyiduna Ibn Abbas heeft overgeleverd dat de boodschapper van Allah zei: “Een vrouw moet niet reizen behalve met een mahram, en een man moet geen vrouw benaderen, behalve als zij met een mahram is.” (…)

Muslim (17:4206):

'Abdullah b. Buraida heeft overgeleverd: (…) “En toen hij (Mohammed) het commando had gegeven en zij in een gat was gestopt tot aan haar borst, gaf hij de opdracht haar te stenigen. Chalid b. al-Walid kwam naar voren met een steen en gooide die tegen haar hoofd, en toen het bloed tegen haar gezicht spoot vervloekte hij haar.” (…)

Abu Dawood (41:5251):

Umm ‘Atiyyah al-Ansariyyah vertelde dat een vrouw de besnijdenis van vrouwen praktiseerde. De profeet zei haar “niet te diep te snijden omdat dat beter is voor een vrouw en wenselijker voor de echtgenoot”.

Muslim (3:684):

Abu Musa heeft overgeleverd: (…) De boodschapper van Allah zei:: “Wanneer iemand te midden van de vier delen (van de vrouw) zit en de besneden delen elkaar raken wordt een bad verplicht.”

<u>Koran</u>

Soera 2:282:

“En roept van onder uw mannen twee getuigen en als er geen twee mannen zijn, dan één man en twee vrouwen van degenen, die u als getuigen aanstaan, zodat, wanneer één der twee vrouwen zich zou vergissen, de ene de andere indachtig moge maken.”

Soera 4:11:

“Allah gebiedt u aangaande uw kinderen: voor het mannelijke kind evenveel als het deel van twee vrouwelijke kinderen.”

Soera 4:34:

“Mannen zijn voogden over de vrouwen omdat Allah de enen boven de anderen heeft doen uitmunten en omdat zij van hun rijkdommen besteden. Deugdzame vrouwen zijn dus zij, die gehoorzaam zijn en heimelijk bewaren, hetgeen Allah onder haar hoede heeft gesteld. En degenen, van wie gij ongehoorzaamheid vreest, wijst haar terecht en laat haar in haar bedden alleen en slaat haar. Als zij u dan daarna gehoorzamen, zoekt geen weg tegen haar. Waarlijk, Allah is Verheven, Groot.”

Soera 2:223:

“Uw vrouwen zijn een akker voor u - komt daarom tot uw akker, zoals het u behaagt en doet goed voor uzelf en vreest Allah en weet, dat gij Hem zult ontmoeten en geef goede tijdingen aan de gelovigen.”

Soera 24:31:

“En zeg tot de gelovige vrouwen dat zij ook haar ogen neergeslagen houden en hun passies beheersen, en dat zij haar schoonheid niet tonen dan hetgeen ervan zichtbaar moet zijn, en dat zij haar hoofddoeken over haar boezem laten hangen, en dat zij haar schoonheid niet tonen behalve aan haar echtgenoot of haar vader of de vader van haar echtgenoot, of haar zonen of de zonen van haar echtgenoot, of haar broeders, of de zonen van haar broeders, of de zonen van haar zusters of haar vrouwen, of haar slaven, of zulke mannelijke bedienden die geen geslachtsdrang hebben, of de jonge kinderen die van de naaktheid van een vrouw niets afweten. En laat haar niet met haar voeten slaan, opdat hetgeen zij van haar schoonheid bedekken openbaar moge worden. En wendt u allen tezamen tot Allah, o gelovigen, opdat gij moogt slagen.”

Soera 4:15:

“En voor degenen uwer vrouwen, die zich aan ontucht schuldig maken, roept vier uwer als getuigen tegen haar en als zij getuigen, sluit haar dan in de huizen op, totdat de dood haar achterhaalt, of totdat Allah haar een weg opent.”

Zoals te lezen in de weergegeven bronnen stelt de islam dat vrouwen een beperkte intelligentie hebben, dat zij - net als honden - gebeden ongeldig maken, dat Mohammed een 6-jarig meisje trouwde en seks met haar had op haar 9e, dat het huwelijk van vrouwen (niet van mannen) ongeldig is zonder toestemming van een voogd en dat vrouwen het huis van hun man niet dienen te verlaten zonder zijn toestemming. Verder mogen vrouwen geen reis ondernemen zonder ‘mahram’ (een onhuwbare verwant zoals vader, broer of zoon die op haar

dient te letten)[7], staan in rechtszaken en erfkwesties twee vrouwen gelijk aan één man, zijn mannen de voogden over vrouwen, zijn zij superieur aan vrouwen, moeten zij vrouwen slaan als ongehoorzaamheid wordt gevreesd en is het de vrouw die zich in het openbaar dient te bedekken uit zedelijk oogpunt. Ten slotte legitimeert de islam het genitaal verminken van vrouwen en meisjes en dienen vrouwen die zich schuldig maken aan ontucht te sterven. Binnen de islam is de vrouw geen volwaardig mens maar wordt zij slechts gedefinieerd naar de man.

Dit laatste is ook de kern van het probleem m.b.t. eergerelateerd geweld binnen de islam. Daar de man volgens de islamitische leer voogd is van de vrouw en dus (mede)verantwoordelijk is voor haar doen en laten, dienen haar 'misstappen' ook gecorrigeerd te worden door hem. Hij begaat immers eveneens een 'misstap'. Haar onislamitische gedrag raakt hem als hoeder en voogd van bijvoorbeeld zijn vrouw of dochter.

De Zweedse hoogleraar en expert op het gebied van eergerelateerd geweld, Pernilla Ouis, merkt op: "It can be concluded that the honour ideology and the religious and moral rulings (of islam) do not protect teenage girls from sexual violence and abuse (...), but rather the opposite."[8]

En hoewel eergerelateerd geweld ook buiten de islam bestaat, spreken de statistieken voor zich: "Although Sikhs and Hindus do sometimes commit such murders, honor killings, both worldwide and in the West, are mainly Muslim-on-Muslim crimes. In this study, worldwide, 91 percent of perpetrators were Muslims. (…) in Europe, Muslims comprised an even larger majority at 96 percent."[9] Het gegeven van een mondiale levensbeschouwing die legitimeert en zelfs leert dat geweld en mishandeling tegen vrouwen een heilige opdracht zijn, en de navolging van die opdracht door de volgers, vraagt een andere aanpak dan ontkenning en wegkijken van het islamitisch karakter van deze misdaden. De slachtoffers van deze ideologie verdienen een hulpvaardige overheid, geen angstige of door politieke-correctheid verlamde bestuurders.

[7] Keller, N (1991). *Reliance of the Traveller: a Classic Manual of Islamic Sacred Law*. Beltsville: Amana Publications (Engelse vertaling van Umdat Al-Salik van Ahmad Al Misri).
[8] Ouis, P. International Journal of Children´s Rights, 17 (2009), p. 468.
[9] Chesler, P. Middle East Quarterly, Spring 2010, p. 3-11.

2. De Nederlandse context

Geweld tegen vrouwen binnen de islam is ook in Nederland een realiteit. In tegenstelling tot enkele andere landen zijn hier behalve gegevens over eergerelateerd geweld, ook iets meer gegevens te vinden (zij het beperkt) over andere vormen van anti-vrouwengeweld binnen de islam.

Dwanghuwelijken bijvoorbeeld. Hierbij worden (voornamelijk) meisjes gedwongen te trouwen met een (gewenste islamitische) man uit het land van herkomst. Zoals we hebben kunnen lezen in de Hadith is er ook als het gaat om het huwelijk geen vrijheid voor de vrouw en wordt deze ongelijkheid gelegitimeerd vanuit de islam.

Staatssecretaris Teeven schrijft in de Memorie van Toelichting bij het voorstel om o.a. de minimale leeftijd waarop er getrouwd mag worden in Nederland te wijzigen, dat het niet precies bekend is hoe vaak gedwongen huwelijken hier voorkomen, maar dat uit onderzoek wel blijkt *dat* dit in Nederland voorkomt.[10] Eén van die onderzoeken stelt dat het voornamelijk speelt bij Turken, Marokkanen, Somaliërs, Afghanen, Pakistanen, Koerden, Surinaamse-hindoestanen en Chinezen.[11] Op de Chinezen na, lijkt het bij alle groepen te gaan om immigranten (of nakomelingen) uit islamitische landen (één op de vijf hindoestanen in Nederland is moslim[12]). Dit beeld wordt ook bevestigd door scholen en de GGD. Islamitische meisjes zijn bang uitgehuwelijkt te worden en gedumpt in het land van herkomst. In enkele grote steden heeft men in het verleden zelfs geprobeerd met contracten het fenomeen tegen te gaan.[13] Overigens zien we ook hier weer dat bestuurlijk Nederland de werkelijkheid ontkent en de rol van de islam maar niet durft te benoemen. In 2012 verscheen het ‘Plan van aanpak preventie huwelijksdwang’ van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Het woord islam komt er geen enkele keer in voor.[14]

Behalve de beperkte gegevens over dwanghuwelijken zijn er in Nederland ook cijfers beschikbaar over islamitische vrouwen die leven in gedwongen isolement. Dit houdt in dat zij het huis niet- of nauwelijks uitkomen omdat de man haar dat niet toestaat. Er schijnen alleen al in Amsterdam honderden vrouwen (tussen 200 en 300) thuis opgesloten te zitten.[15] Dat de islam legitimeert dat vrouwen binnen worden gehouden of slechts onder begeleiding van de man de straat op mogen werd reeds belicht (paragraaf 1). Het blijft dan ook verwonderlijk dat wanneer de islam eindelijk wordt genoemd in een onderzoek, dit vrijwel alleen gebeurt om heel stellig te ontkennen dat deze levensbeschouwing een primaire rol speelt bij de misstanden die worden onderzocht. Zo staat in het rapport ‘Leven in gedwongen isolement’ expliciet dat het niet de islam maar de cultuur is, die zorgt voor deze vorm van mishandeling. Wel kunnen de onderzoekers in de conclusie niet heen om het feit dat de meerderheid van

[10] Brief aan de Tweede Kamer, 33488-3.
[11] Movisie (2009) Factsheet Huwelijksdwang: feiten en achtergrondinformatie.
[12] Saleh, W. (2012) Hoeveel Hindostanen wonen er in Nederland? Amsterdam: Indian Diaspora Conference : Connecting Communities & Generations (30-9-’12).
[13] http://www.binnenlandsbestuur.nl/bestuur-en-organisatie/nieuws/contract-tegen-uithuwelijking-in-amsterdam-west.117714.lynkx , zie ook: http://www.rnw.nl/nl/nederlands/article/moslimjongeren-vrezen-uithuwelijking-tijdens-vakantie en http://www.ad.nl/ad/nl/1038/Rotterdam/article/detail/1970819/2010/04/25/Uithuwelijken-meisjes-moeilijk-tegen-te-houden.dhtml
[14] Brief aan de Tweede Kamer, WBI2012-0000311582.
[15] http://nos.nl/artikel/415111-adam-zeker-200-vrouwen-gekooid.html

deze vrouwen te vinden is in wijken met de grootste concentraties islamitische bevolkingsgroepen (o.a. Marokkanen, Turken en Somaliërs).[16]

Zoals eerder gesteld, wordt ook bij eergerelateerd geweld de rol van de islam niet onderkend. De meest extreme vorm van eergerelateerd geweld is eerwraak. Door eerwraak echter niet als specifiek probleem te zien maar het onderdeel te maken van het beleid tegen ‘gewoon’ huiselijk geweld, wordt de ernst van het probleem schromelijk onderschat. Vaak wordt gedacht dat het mogelijk is om binnen de aanpak van huiselijk geweld de aanpak van eermoord ‘erbij’ te doen. Dat is een misvatting: eergerelateerd geweld vergt specifieke kennis en dito interventies.[17] Lenore Walker, auteur van ‘The Battered Woman Syndrome’, komt tot de conclusie dat eerwraak niet gelijk te stellen is met ´standaard huiselijk geweld´: "In ordinary domestic violence involving Westerners, it is rare for brothers to kill sisters or for male cousins to kill female cousins. And while child abuse occurs in which fathers may kill infants and children, it is very rare for Western fathers to kill teenage daughters."[18]

Wat zijn nog meer verschillen tussen ‘gewoon’ huiselijk geweld en islam gerelateerd geweld? Uit onderzoek in 2009 bleek dat in de VS, Canada en Europa eermoorden bijna uitsluitend voorkomen tussen moslims onderling.[19] Er zijn nauwelijks westerlingen bij betrokken. De slachtoffers bij islam-gerelateerd geweld zijn doorgaans tienermeisjes en jongere vrouwen. Eerwraak wordt nauwkeurig gepland, huiselijk geweld niet. Eerwraakdaders kondigen hun daad vaak zelfs meerdere keren aan, daders van ‘gewoon’ huiselijk geweld niet. Bij eerwraak zijn meerdere personen betrokken, soms zelfs hele families. Een dader van huiselijk geweld opereert vrijwel altijd alleen. Daders van huiselijk geweld zullen nooit trots rondvertellen wat zij hebben gedaan. Daders van eerwraak en eergerelateerd geweld juist wel. Verder valt op te merken dat de manier waarop vrouwen worden vermoord vaak een gruwelijk karakter kent: verkrachting, levende verbranding, gestenigd of geslagen tot de dood erop volgt, met messteken omgebracht, keel afgesneden, langzaam verstikt of vermoord met gif. Moslims die de daad hebben verricht of erbij zijn betrokken zien deze moord als heldhaftig, eervol en vervulling van hun religieuze plicht. Een studie verricht in Turkije bracht aan het licht dat er geen enkel sociaal stigma aan eerwraak daders verbonden wordt.[20]

In Nederland zijn er honderden eergerelateerde zaken per jaar (gemiddeld meer dan 490 in 2007, 2008 en 2009), waarvan in 2009 13 met dodelijke afloop. Dat betekent dus dat er gemiddeld elke maand iemand wordt vermoord. We zien dat in 2009 in 95% (!) van de gevallen waarin men eergerelateerd geweld vermoedt, er in ieder geval personen zijn betrokken die zelf afkomstig zijn, of één van de ouders, uit een islamitisch land. De meest voorkomende groepen: Turken, Marokkanen en Afghanen. In 85% van de gevallen is er sprake van bedreiging en mishandeling. In bijna 10% van de gevallen gaat het om moord/doodslag, pogingen daartoe, ontvoering en verkrachting. Belaging, zelfdoding, 'vermissing' en overig (o.a. mensenhandel) maken de trieste lijst compleet.[21] Onlangs kwamen in antwoord op Kamervragen van de PVV ook de eerste cijfers voor 2010, 2011 en 2012 naar

[16] Verwey-Jonker Instituut in opdracht van de gemeente Amsterdam (2012). Leven in gedwongen isolement.
[17] COT - Ernstig eergerelateerd geweld: een casusonderzoek (Den Haag, 2005), p. 43/44.
[18] Lenore Walker - The Battered Woman Syndrome (New York, 1984). Uitspraak gedaan op 27 september 2008 in interview met Phyllis Chesler van Middle East Quarterly.
[19] Chesler, P. Middle East Quarterly, Spring 2010, p. 3-11.
[20] Today’s Zaman, 12 juli 2008.
[21] Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (2010), Inzicht in cijfers. Mogelijke eerzaken in 2007, 2008 en 2009. Den Haag: Rijksoverheid.

buiten. Gemiddeld bijna 500 eergerelateerde zaken per jaar, waarvan in 2010 en 2012 11 met dodelijke afloop.[22]

Als we deze cijfers over betrokken personen en hun achtergrond naast het antwoord van staatssecretaris Teeven leggen (paragraaf 1) , die stelde dat er *geen enkel* verband bestaat tussen de massa-immigratie van groepen uit voornamelijk islamitische landen en eergerelateerd geweld, zien we hoe politieke-correctheid de werkelijkheid geweld kan aandoen.

Het onderzoek 'De Dochters van Zahir' (over opgevangen vrouwen i.v.m. eergerelateerd geweld) schetst eveneens het beeld dat eergerelateerd geweld in Nederland praktisch alleen bestaat in een islamitisch georiënteerde context. Van de meisjes/jonge vrouwen die tot 1 september 2010 zijn opgevangen was 26% van Turkse afkomst, 24% Marokkaans, 27% Irakees en 23% afkomstig uit een scala aan (voornamelijk niet-westerse) landen.[23] Tussen de 77% en 100% van deze vrouwen (of minimaal één van hun ouders) is afkomstig uit een islamitisch land. Op basis van deze cijfers lijkt het antwoord van de staatssecretaris niet overeen te komen met de werkelijkheid. En dat is gevaarlijk. Er wordt weggekeken en ontkend.

Ook als het gaat over genitale verminking van vrouwen wordt de rol die de islam daarin speelt angstvallig vermeden. In het vorige maand verschenen rapport ‘Female Genital Mutilation in the Netherlands’[24] wordt er met geen woord gerept over de islam. In het voorgaande hoofdstuk hebben wij de gronden kunnen lezen op basis waarvan men binnen de islam de verminking van vrouwelijke genitaliën legitimeert. Op basis van het rapport weten we dat er in Nederland ongeveer 30.000 vrouwen leven die besneden zijn. En elk jaar worden er ook *in* Nederland tot wel 50 meisjes besneden. Kijken wij verder naar de achtergrond van de betreffende vrouwen, dan zien wij dat veruit de grootste groep afkomstig is islamitische landen. Somalië is met 10.000 vrouwen veruit de grootste groep. Zelfs meer dan 2x groot als de tweede groep: Egypte. Overige landen waar de meeste besneden vrouwen in Nederland vandaan komen zijn Eritrea, Irak, Nigeria en Soedan.[25]

Veiligheid

Een ander probleem bij de aanpak van het geweld tegen vrouwen binnen de islam, is de beperkte veiligheid die de huidige ‘blijf-van-mijn-lijf-huizen’ (BVML) kunnen bieden. De ervaring van slachtoffers met politie en vrouwenopvang (BVML) is niet onverdeeld positief. Vrouwen geven aan dat zij hun veiligheid in de BVML-huizen niet voldoende gewaarborgd achten. Dat is, getuige het feit dat er - ondanks de geheime locatie - toch informatie over de verblijfplaats van slachtoffers uitlekt[26], geen onterechte zorg. Dit vormt een belangrijke reden voor bedreigde vrouwen om niet naar een BVML-huis te vluchten. Een schrijnend voorbeeld met tragische afloop was de zaak rondom een islamitische vrouw en haar kinderen in Zierikzee, waarvan in maart 2010 twee van haar kinderen door haar man werden vermoord,

[22] Brief aan de Tweede Kamer, 2013Z00042
[23] Brief aan de Tweede Kamer, ah-tk-20102011-655.
[24] Exterkate, M (2013), *Female Genital Mutilation in the Netherlands. Prevalence, incidence and determinants*. Utrecht: PHAROS
[25] Ibidem
[26] DSP-groep (2012) Evaluatie strafrechtelijke aanpak eergerelateerd geweld. Amsterdam: DSP-groep (in opdracht van het WODC, ministerie van Veiligheid en Justitie.

nadat de man diverse keren had gedreigd en uiteindelijk ook overging tot daden. Politie en justitie waren uitgebreid op de hoogte van de plannen van deze man, maar konden de vrouw niet overhalen naar een BVML-huis te vluchten. De vrouw was van mening dat zij ook daar niet veilig zou zijn en haar man haar zou weten te vinden.[27] In deze gevallen staan politie en officiële hulpverleningsinstanties vaak machteloos.

Toch is hier een andere oplossing mogelijk. Het ministerie van Justitie stelde middels onderzoek vast dat ´de veiligheidsmaatregelen sterker gericht zijn op het in veiligheid brengen van slachtoffers dan op preventie door middel van aanhoudingen. Wij hebben bij drie moorden vastgesteld dat de politie op de hoogte was van harde indicaties over (voornemens tot) ernstige strafbare feiten die vrouwen in acuut gevaar brachten, zonder dat ze de hoofdverdachte heeft aangehouden. In alle drie de casussen had de aanhouding van de beschreven mannen in ieder geval op korte termijn de vrouwen in een veiliger situatie gebracht.'[28] Kortom: naast opvang op een geheime locatie moet de politie harder en sneller optreden tegen potentiële daders (voorbereiding van een zwaar misdrijf en bedreiging en intimidatie zijn immers ook al strafbaar). Ook kan het 'Stelsel Bewaken en Beveiligen' vaker worden toegepast in eergerelateerd geweld zaken, bij slachtoffers wier veiligheid ernstig bedreigd wordt. Sommige regio's gebruiken het stelsel nog helemaal niet voor eergerelateerd geweld.[29]

Hard optreden door de politie vraagt ook om een andere interne aanpak bij de politie. Er zijn bijvoorbeeld niet meer multiculturele agenten nodig die zich 'in kunnen leven' en begrip kunnen tonen voor de verschrikkelijke situatie van eergerelateerd geweld. In praktijk blijken die ook niet beter te werken wanneer sprake is van omgang met vrouwen die bedreigd worden. Bedreigde allochtone vrouwen benaderen in de praktijk zelfs eerder een 'ouderwetse' Nederlandse diender dan een allochtone politieagent, zo blijkt in de praktijk.[30] Wat nodig is, is een harde en snelle politieaanpak, en beleid zonder onzinnige ' multicul-ideetjes' . Wat nodig is, is realisme.

[27] http://www.elsevier.nl/Nederland/nieuws/2010/3/OM-Raadkamer-gewaarschuwd-voor-eerwraak-Zierikzee-ELSEVIER260092W/

[28] COT (2005) Ernstig eergerelateerd geweld, Den Haag, p.49.

[29] DSP-groep (2012) Evaluatie strafrechtelijke aanpak eergerelateerd geweld. Amsterdam: DSP-groep (in opdracht van het WODC, ministerie van Veiligheid en Justitie.

[30] Jansen, J. (2008) Instroom en vroegherkenning van mogelijke eerzaken bij de politie, p.35.

3. Conclusie

Met dit rapport hebben wij getracht de sluier die over deze waarheid heen hangt weg te nemen door zowel de islamitische bronnen als de gevolgen die we terug zien in de cijfers, onverbloemd te tonen.

De vrouw wordt binnen de islam gezien als een inferieur wezen. Op talloze manieren wordt zij achtergesteld. Uithuwelijking, eergerelateerd geweld, gedwongen isolement maar ook genitale verminking zijn misstanden die gelegitimeerd worden vanuit de islam. De politiek-correcte bewering dat er geen enkel verband zou bestaan tussen de bovengenoemde misstanden en de islam, is niet gestoeld op de realiteit. De islam legitimeert geweld tegen vrouwen en schrijft dit zelfs voor. Daar zit de kern van het probleem.

De zogenaamde profeet Mohammed, het voorbeeld in de islam van hoe de mens zou moeten leven, trouwde met een 6-jarig meisje en dwong haar tot seks op haar negende, en kan daarmee met recht een pedofiel worden genoemd. Diezelfde Mohammed maakte de vrouw tot onmens waartegen allerlei vormen van geweld geoorloofd zijn. Hij maakte verschillende vormen van geweld tegen de vrouw zelfs tot zogenaamd goddelijke geboden.

Tegen de islamitische leer, de legitimatie van pedofilie, uithuwelijking, gedwongen opsluiting en de oproep tot geweld dient de Nederlandse samenleving te worden beschermd en gewaarschuwd.

Literatuur

AD2010. Verkregen van:
http://www.ad.nl/ad/nl/1038/Rotterdam/article/detail/1970819/2010/04/25/Uithuwelijken-meisjes-moeilijk-tegen-te-houden.dhtml

Binnenlandsbestuur2009. Verkregen van:
http://www.binnenlandsbestuur.nl/bestuur-en-organisatie/nieuws/contract-tegen-uithuwelijking-in-amsterdam-west.117714.lynkx

Brief aan de Tweede Kamer, 2013Z00042.

Brief aan de Tweede Kamer, WBI2012-0000311582.

Brief aan de Tweede Kamer, ah-tk-20102011-655.

Brief aan de Tweede Kamer, 33488-3.

Chesler, P. (2010) Middle East Quarterly.

COT (2005) Ernstig eergerelateerd geweld: een casusonderzoek. Den Haag, p. 43/44.

DSP-groep (2012) Evaluatie strafrechtelijke aanpak eergerelateerd geweld. Amsterdam: DSP-groep (in opdracht van het WODC, ministerie van Veiligheid en Justitie.

Europees Parlement (2007) Honour killing - its causes and consequences.

Exterkate, M (2013), Female Genital Mutilation in the Netherlands. Prevalence, incidence and determinants. Utrecht: PHAROS.

Huijnk, W. en J. Dagevos (2012) Dichter bij elkaar? De sociaal-culturele positie van niet-westerse migranten in Nederland. Den Haag: Sociaal Cultureel Planbureau.

Jansen, J. (2008) Instroom en vroegherkenning van mogelijke eerzaken bij de politie.

Keller, N. (1991). Reliance of the Traveller: a Classic Manual of Islamic Sacred Law. Beltsville: Amana Publications (Engelse vertaling van Umdat Al-Salik van Ahmad Al Misri).

Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (2010), Inzicht in cijfers. Mogelijke eerzaken in 2007, 2008 en 2009. Den Haag: Rijksoverheid.

Leidenuniv2013, Verkregen van: http://www.leidenuniv.nl/nieuwsarchief2/2044.html

Marbe, N. (2012). Verkregen van:
http://www.volkskrant.nl/vk/nl/6250/Nausicaa-Marbe/article/detail/3274966/2012/06/22/Leunstoeldenkers-die-eventjes-die-Wilders-aanhang-de-mond-willen-snoeren-Alsof-het-daarom-gaat.dhtml

Movisie (2009) Factsheet Huwelijksdwang: feiten en achtergrondinformatie.

NOS2012. Verkregen van: http://nos.nl/artikel/415111-adam-zeker-200-vrouwen-gekooid.html.

Ouis, P. (2009) International Journal of Children´s Rights, 17, p. 468.

RNW2009. Verkregen van: http://www.rnw.nl/nl/nederlands/article/moslimjongeren-vrezen-uithuwelijking-tijdens-vakantie

Saleh, W. (2012) Hoeveel Hindostanen wonen er in Nederland? Amsterdam: Indian Diaspora Conference : Connecting Communities & Generations (30-9-'12).

Today's Zaman, 12 juli 2008.

Verwey-Jonker Instituut in opdracht van de gemeente Amsterdam (2012). Leven in gedwongen isolement.

Visser, M. (2012). Verkregen van: http://www.elsevier.nl/Nederland/nieuws/2010/3/OM-Raadkamer-gewaarschuwd-voor-eerwraak-Zierikzee-ELSEVIER260092W/

Walker, L. (1984) The Battered Woman Syndrome. Uitspraak gedaan op 27 september 2008 in interview met Phyllis Chesler van Middle East Quarterly. New York.

Wilders, G. (2012) Marked For Death. Islam's War Against the West and Me. Washington: Regnery Publishing.